

Nemusíte být chudobní,
abyste byli Buddhou

Nedávno jsem postavila
domy, zkrášlila místa
udělala řeku.
Dělám život,
živý obraz, živou malbu.
Ne barvami a olejem
ale skutečnými kameny
skutečnou barvou z kamenů
ze stromů,
z cihel, dřeva
a tak dále.
Přijďte do USA,
navštivte nás.
Zůstaňte tady nějaký čas.
OK, možná.
Ale z jakého důvodu bych
tam měla jet? Proč?
My vás chceme.
Viděli jste mě
každý den na videu.
Ne!
Před sto lety dokonce
ještě nebylo video.
Kdy jste se narodili
před sto lety
nebo třeba
jen před padesáti lety,
neměli by jste video.
Proto vám mohu nabídnout
všechny tyto druhy služby.
Jinak
nemám ráda kameru.
Nemám ráda video.
Vždycky, když je vidím
zrovna
nemám inspiraci.
Ale pak se
zkusím zlepšit.
Zkousím si s nimi hrát,
obléknu si hezké barvy
a toto vše, aby mohli
udělat hezké fotky.
Takže jestliže chtějí fotit,
mohli by také udělat
nádhernou fotografii.
Dokonce ten, který nemůže
vidět Mistra uvnitř,

může vidět jeho zjevení
na videu.
Vidíte to? Ano!
Kdo říká, že nemám
žádnou kouzelnou sílu?
Spoustu kouzel.
Dokonce ačkoli jsme
praktikující, ale stále
máme lidské tělo,
a to je velmi křehké.
Potřebuje odpočinek
a potřebuje obnovu.
Proto ho někdy nemůžeme
přetížít.
Nejlepší řidič může auto
řidit po mnoho mil
a pak ho nechá odpočinout.
Dokonce i ten nejlepší řidič,
dobrá? Ano.
To je problém s autem
ne s řidičem.
Neklad'te příliš mnoho
požadavků na auto,
rozbije se
a řidič bude bez pomoci.
Bude čekat, dokud nedostane
další auto, s kterým pojedete.
Když jsme už
v tomto světě, mohli bychom
si taky užít čas, který
jsme zde a zkoušejme udělat
z našeho života to nejlepší.
Když pak máme jít
jsme tak šťastní.
Proto vám radím, nebuďte
příliš vážní ve vašem životě
a vašem praktikování.
Jsme vážní
ale ne příliš vážní.
Například, neměli byste
být vážní kvůli vaření
rýže. Protože
ji vaříte každý den.
To je normální.
Jestli nebudete vařit
budete hladoví.
Takže velmi záleží
na tom jestli vaříte,
proč ale dělat velkou vědu
z vaření rýže?

Berte to jednoduše, dobrá?
Takže praktikujte meditaci
způsobem, jakým vaříte rýži
nebo jako když si
dáváte sprchu.
Jsou to věci, které musíme
udělat ale o nic nejde.
Všechny ostatní věci děláme
zrovna tak.
Takže se necítíme příliš
svázání s naší zásadou
a bereme to jen
jako jednu z těchto věcí
a v takovém případě
budeme ještě úspěšnější.
Lidé,
kteří jsou příliš vážní
a příliš svázání
s meditací
jsou ti, kteří mají
méně zkušeností.
A ti lidé,
kteří jsou trochu takoví,
jakoby
nic neznali,
zažívají mnoho zkušeností
protože jsou uvolnění.
Oni nevědí,
kam se pověsit.
Nevědí, na co se
připoutat.
Takže s tím
jenom tak plují
a je to pro ně nádherné
a jde to přirozeně.
A jestliže
tomu zaprodáte život
nebo z toho uděláte
něco jako hru
na život a na smrt, pak je to
velmi těžké, velmi napjaté
a po chvíli se z toho cítíte
tak unavení.
Pak je obtížné
praktikovat, rozumíte?
A obtížné dostat to,
co chcete.
Stejně jako by mohli říct
zamilovaní lidé, jestliže se
na někoho příliš zaměříte,

vaší lásky je tak mnoho,
že ten člověk uteče pryč.
Je vystrašený a také se cítí
velmi, velmi napjatý,
velmi nesvobodný,
cítí, jako byste ho vlastnili.
A potom je tak unavený
a cítí se z vaší lásky tak
bolestivě, že musí utéci
pryč za životem,
chráníce si svou svobodu,
například tak.
Pak začneme dupat
nohama: „ Ach, já ho
miluji tak moc...tak a tak,
dělám pro něho všechno,
a on utíká pryč.“
Ano, vy pro něj
děláte příliš mnoho.
On nechce tolik.
Nenecháte ho
dělat nic.
Neměl žádnou svobodu
cokoliv vyjádřit
nebo vytvořit,
jen vy, sami.
Dusíte ho.
Proto praktikujeme
s velmi neformální
a uvolněnou myslí, potom
máme nejlepší výsledek.
Samozřejmě, když se
nejdříve učíte, možná
jste maličko napjatí.
Ale potom se musíte
naučit uvolnit se.
Proto máme někdy
uvolněný rozhovor
a uvolněnou párty
a podobné věci,
aby vám připomněli
nedělat si těžkou hlavu!
Věci přijdou,
když jsme trochu klidnější.
Například ti z vás,
kteří dělají zkoušky,
si pamatujete, když jste byli
až do posledního dne
zahrabaní v knihách,
nemůžete tu zkoušku udělat.

Musíte se to napřed naučit
pomalu jedno po druhém,
jen se učit jako mimochodem
do termínu zkoušky,
nečekat na poslední
tři dny a pak zavodit.
To není dobré.
Všichni to znají.
Když všechno
zapomenete
a nevíte vůbec nic.
Takže v každém případě,
když jdete sem, nebo
když sem někoho berete,
dopředu je upozorněte,
že zde nenajdou
žádného Buddhu.
Možná naleznou korejskou
pani nebo aulacké
(vietnamské) děvče, nebo
cokoliv ale žádného Buddhu.
Buddhu můžete nalézt doma,
u vás doma.
Nepotřebujete přijít sem.
Ale možná proto,
že máme navzájem
spříznění,
tak mě máte tolik rádi.
Chybíte nám
Postrádáte mě?
Ano. Milujeme vás.
Mnoho lidí
vás chce vidět
ale oni nemají vízum,
nebo nemohou přijet
protože mají malé dítě.
Hodně lidí mě chce vidět?
Proč?
Chybíte jim.
Milují vás tak hodně.
Ano, tomu věřím.
Nyní, víte
jak si to užít doma.
Vezměte si své přátele domů
udělejte si čas na opékání.
Dejte jim pochopit,
že nemusíme zabíjet,
nepotřebujeme
jíst krev a maso,
abychom si mohli užít.

To je krásné.
Hodně věcí
je krásných.
Když je nemůžete koupit,
pak je možná
zkusíte dovézt
z Formosy (Taiwan).
Nebo se domluvit
s lidmi z Formosy (Taiwan),
aby tyto věci exportovali.
Často to již děláme.
Ano?
Nebo to vyrábíte sami?
Učíte se, jak to udělat.
Je to jednoduché.
Jako pšeničný lepek,
přidáte do toho
nějaké koření
a zabalíte, nebo
jen samotný pšeničný lepek.
Můžete použít pšeničný
lepek. Můžete z toho udělat
různé variace.
Možná dát něco
dovnitř a srolovat to.
Nebo udělejte jiné věci
a naplňte je dovnitř.
Nebo můžete dát dovnitř
dokonce tofu.
Udělejte i jiné věci.
Je to jednoduché, není to
složitě. Když jsem byla
v Německu, neměla jsem
připravené polotovary.
Vyráběla jsem všechno sama,
včetně lepku.
Je to snadné.
Udělejte to
z pšeničné mouky.
Oddělte lepek
ok škrobu
a máte to.
Ale musíte vědět,
jak to udělat.
Je to snadné.
Skutečně, tyto věci se
musí naučit pozorováním
a vyzkoušením
spolu s mistrem.
Mistrem na lepek.

Jinak, když vám to nyní říkám, pravděpodobně to neumíte udělat. V Německu a na západě si tyto věci nemůžete koupit. V Americe se teď možná dají koupit, ale dříve se nedaly, Když jsem žila v Německu, bylo to ještě horší. Musela jsem si to vyrobit vše sama. Tofu také. Tofu je snadné, protože... víte, nyní máte prášek. Můžete to udělat. Ale lepek je obtížnější. Dokonce to i můj manžel uměl udělat. Naučila jsem ho to. Poté, co jsem odešla, vyrábí si to sám. Ano, nejlepší dobročinnost je pomoc lidem aby si pomohli sami a ne jim pomáhat navěky. Protože já jsem byla také velmi alergická na pšeničnou mouku. Jestliže by mě to chytlo mohla bych smrkat a kýchat tři, čtyři dny a mít oteklý červený nos, teklo by mi z nosu a podobně. Můj manžel mi musel zadělávat mouku, vše připravit a potom jsem vařila já. Jenom s moukou, ostatní věci jsem dělala sama. Protože nemohl vystát, když jsem kýchala po tři dny. Také to rád jedl. Já nevím, jak to děláte nyní ale já jsem to před tím dělala tak krásné. Chutnalo to tak dobře, že to milovali všichni mí sousedé.

Marinovala jsem to v omáčce a ve všech druhých koření možná jednu noc nebo nejméně několik hodin. Například z lepku uděláte velké těsto asi takovéto a nakrájíte to na malé plátky, asi takovéto. Pak z toho navrchu kousek uřežete a uděláte kosočtverec. A potom je dejte do marinády, jakou máte rádi, s kari příchutí, nebo s obyčejnou příchutí, příchutí pěti koření, jakoukoli chuť chcete. Nejdřív to musíte marinovat. Můžete tam dát kousek suchého pórku, opraženého, aby tomu dodal dobrou chuť. Ale ne příliš, bylo by to velmi silné. Marinovali jste to v citrónové trávě? Ano. Dejte ji tam se všemi druhy koření jen pro chuť aby to nebylo příliš vodnaté. Jen to marinujte a dejte to tam. A pak, když to smažíte, dejte na to tu omáčku a smažte, dokud to nezezlátne. A pak to dáte nejdříve stranou, přidáte do toho omáčku a trochu ji zahustíte. Nejdřív nějakou chvíli vařte omáčku a pak do toho dejte zpět lepek a nechte chvíli vařit. Bude to křehké zlatavé a chutné. Páni! Dělá mi to chutě!

Dělá vám to chutě. Velmi dobře. Je to lepší než vepřová žebírka, co prodávají venku. Všichni mí sousedé to milují. Již jsem vám říkala ten příběh, jak odmítli maso a způsobili, že jsem byla jednou hladná. Protože můj muž naléhal, že je nakrmí masem a rybami, protože to byli zvyklí jíst, řekl: „Proč je každý den nutíme jíst vegetariánsky, pokaždé, když přijdou?“ Tak jsem řekla: „Dobrá, nakup jim.“ Potom jsem vařila vegetariánsky pro nás dva. A pak když přišli, jedli také s námi a nejedli nic jiného. Protože byl každý hladový, nebylo toho dost. Řekli: „Jíme maso a ryby každý den, proč by jsme k vám měli přijít a jíst to samé?“ Takže to nechtěli. Ano, tak chutné. To není pravda že všichni mají rádi maso a ryby. Oni nemají na výběr. Také nevědí jak chutné je vegetariánské jídlo a nikdo jim to neukáže. Ale vietnamští (aulačtí) lidé jsou v tomto velmi dobří. Musíte zlepšit svou dovednost ve vaření. Dokonce ačkoli se nestaráme o chuť,

o materiální chuť,
musíme to udělat
jako pomoc ostatním, kteří
jsou začátečníky na cestě.
Zjistila jsem,
že je to velmi důležité.
Lidé jsou vyděšeni
z vegetariánství
protože nevědí,
jak vařit.
Obávají se
že by hladověli.
Obávají se, že není možné
řici jejich přátelům,
jak zabezpečit lepší
výživu
místo jedení masa.
Rozumíte?
Jestliže nemají schopnosti
a zkušenosti
s vegetariánskou stravou,
obávají se jak čelit
svým přátelům a rodinám
a tlaku
společnosti.
Když vědí jak,
mohou mluvit jistě
a ukázat to.
A nikdo
jim nemůže oponovat
a oni nemají žádnou obavu.
Rozumíte? Způsob, jakým
jste předtím vařili maso,
se nyní změnil
na vegetariánské vaření.
Stejná věc. Stejná věc.
Místo pečení
a marinování hovězího
marinujete kousek tofu
nebo lepkového proteinu.
Jednoduché, velmi snadné.
Namísto podávání rybí
omáčky, použijete sojovou.
Ano, velmi jednoduché.
Nebo jiné koření,
které jste používali předtím.
Můžete vařit kari,
můžete vařit čínská jídla,
nebo vietnamská
(aulacká) jídla.

Udělejte ze své knihovny
kuchařskou knihovnu.
Sbírejte všechny kuchařské
knihy ve světě
a zkoušejte, mějte zábavu.
Jestliže vaříte přesně
jak kniha říká
tak to bude dobré.
Skutečně, žádná kniha není
marná. Mám to vyzkoušeno.
Ale samozřejmě, možná
když zkoušíte péct moučnik
nebo něco takového,
potom to je možná odlišné,
protože nevíte,
jestli máte dobře uhnětené
těsto nebo kolik má nakynout
na přesnou úroveň.
Někdy
teplota v místnosti,
všechno je odlišné
a podobně,
a trouba je také jiná.
Ale jestliže zkoušíte vařit
v obyčejném nádobí na rýži,
žádný problém.
Myslím si,
že můžete zkusit cokoli.
A dělejte to s radostí
mějte legraci.
Mějte zábavu z vaření.
Dělala jsem to tak.
Napsala jsem pár receptů,
když jsem byla v Německu,
protože jsem vyučovala
nějaké německé lidi
na univerzitě
v kurzu vaření.
Neměla jsem je tam
musela jsem jim napřed
napsat a vyfotit moje
jídla. Dělávala jsem
„vepřová žebírka“,
přesně tak, jak vypadají.
Když jste se podívali na fotku
a na nádobí hotové jídlo,
mysleli jste
že to jsou pravá žebírka.
Jako od profesionála.
Nejsem profesionál

ale pravděpodobně
mám na to dobré
dovednosti.
Udělala jsem to úplně přesně.
Všichni sousedé přišli
a pomysleli si
„Ach, nikdy předtím jsme
nejedli tento druh masa.“
Neřekli jsme jim, že je
to vegetariánské,
jenom o mnoho později,
pak to věděli.
Pak žádali vždycky
jen vegetariánskou stravu.
Nikdy více nerušili s masem
a rybami,
když přišli k nám.
Bylo to tak dobré,
že dokonce když manžel
koupil rybu a maso,
a dal to před ně,
oni odmítli, ano!
To je skutečný příběh.
A oni spěchali,
aby pojedli s námi.
Vidíte, že i malá
dovednost
pomůže lidem.
Mí sousedé
by nikdy nevěděli
o vegetariánské stravě,
kdyby jsem jim
ji nepředstavila.
Mnoho z nich
se chtělo učit se mnou.
Dala jsem jim
recepty.
Nebyla to kniha
jen pár popsanych
listů papírů.
Napsala jsem to
a dala jim to.
Zkoušeli to také vařit.
Jejich příbuzní
všichni to zkoušeli.
Vařili jim.
A kdykoli jsme přišli,
vždycky nám připravili
vegetariánskou stravu.
Dokonce i v západním stylu

můžete připravit
hodně krásných
vegetariánských jídel.
Například dnes jsme měli
něco pečeného,
velmi silný a malý čtverec
asi jako tohle
a trochu červené.
Chutnalo to dobře. Ano!
Vidíte, co myslím?
A je to dokonce více chutné.
Takže můžete koupit
tyto věci v čínských
obchodech. Žádejte je.
Jestli ne,
dovezte si je sami.
Nebo můžete
napsat Číňanům,
aby vám to poslali.
Nemusíte to kupovat
každý den, jednou za měsíc
nebo dokonce jednou
za několik měsíců.
Skladujte je.
Kupte víc věcí
spolu nebo tak nějak
a uskladněte je.